

عنوان مقاله:

تاریخچه و بررسی برنامه ریزی درسی مقطع ابتدایی در ایران

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تحقیقات میان رشته‌ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

نسرين ميرزاوند - مهندسي نفت هنرآموز صنایع شیمیابي شاغل فرهنگي

فاطمه بهاروند - كارشناسي ارشد الهيات رسته پرورشى شاغل فرهنگي

نرگس ميرزاوند - كارشناسي تربیت بدنی شاغل فرهنگي

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین دغدغه های والدین و دانش آموزان در تمامی پایه های تحصیلی، داشتن برنامه ای جامع برای مطالعه دروس می باشد که علاوه بر درنظر داشتن استعداد ها و توانایی های دانش آموز در یادگیری، زمان کافی برای استراحت، مرور دروس در موعد امتحانات و سایر موارد را نیز شامل شود. از این رو داشتن برنامه ریزی برای مدرسه یکی از تاثیرگذارترین موارد در یادگیری و مطالعه دروس می باشد. برنامه ریزی درسی برای مدرسه دارای روش ها و انواع مختلفی می باشد که این برنامه ریزی می بایست با توجه به استعداد، قدرت یادگیری، مقطع تحصیلی، هدف و سایر موارد مربوط به دانش آموز انجام شود و نمی توان برای تمامی دانش آموزان برنامه ای واحد در نظر گرفت. با توجه به اهمیت یادگیری دروس توسط دانش آموزان، در ادامه مقاله به معرفی روش های برنامه ریزی ۱ برای مدرسه مانند روش نوبل مدورا، بولت ژورنال و GTD پرداخته شده و جزئیاتی مانند بهترین روش ها و زمان مناسب برای شروع برنامه ریزی بیان شده است.

كلمات کلیدی:

برنامه ریزی درسی ، مقطع ابتدایی ، اهمیت آموزش ابتدایی

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2006256>

